

bethdelig kortere, og dermed Udgifterne til deres Ruur og Pleie sunkne bethdeligt. Det, som jeg troer, at navnlig den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) ikke tilstrækkelig erindrer, er, at dette ikke alene er et Sundhedsspørgsmaal, thi som saadant veed jeg overmaade godt, at det maa være ham imod, og at han vil virke imod det af al Kraft, men at det tillige er et Pengespørgsmaal, og som Pengespørgsmaal haaber jeg, at det ærede Medlem vil tage sig særlig af det.

Winther: Jeg har i Forening med flere ærede Medlemmer tilladt mig at stille et Par Forslag til Overveielse og Afgjørelse. Det første, som er stillet til § 5, gaaer ud paa, at sidste Affnit af Paragrafen skal udgaae, og Grunden dertil er den, at det forekommer mig at være overflødig, efter at der ved anden Behandling er blevet indstemt i Paragrafens første Linie: „Det udøvende Polit. skal mindst bestaae af“ et saa og saa stort Antal; thi der behøver da efter min Mening ikke at staae, at Kommunen har Lov til at forsøge sine Udgifter til en større Styrke for Politiet. Det er imidlertid blot som noget Overflødig, at jeg har villet have dette Affnit udstemt; men finder man, at det bør blive staaende, er det mig ligegyldigt, og jeg skal ikke spille flere Ord derpaa. Det Forslag, som er stillet til § 9, er blevet omtalt af den ærede Ordfører, men jeg troer dog ikke, at de Indvendinger han har gjort derimod, have nogen særdeles Betydning. Meningen med det har været at ville forebygge en saadan Straf som Band og Brød for Overtrædelse af Forbud, udstedte af en Politidirektor, idet der af et Lovkyrd Medlem her i Thinget ved denne Sags forrige Behandling blev gjort gjældende, at Noget kunde tale for en anden Affsoningsmaade af slige Mulkter end den Affsoning, der finder Sted med Hensyn til Mulkter, der paalægges for Overtrædelse af Straffeloven, da man maatte betragte en Overtrædelse af et Tilhold fra en Øvrighedsperson, dekretet i Genhold til en Lov, noget anderledes, og det er det, der har bevæget mig til at foranstalte dette Forslag stillet. Jeg har troet det rigtigt, at der kun blev bestemt en Pengemulkt for slige

Overtrædelser, og at Affsoningen af en saadan kunde skee paa den Maade, at der traadte simpelt Fængsel istedet. Fra en anden Lovkyndig her i Salen blev det med Hensyn til det Forslag i denne Retning, som forelaae til anden Behandling, gjort gjældende, at det havde den Ulempe, at det, hvis der skete en Forandring i det hele System for Mulkters Affsoning, i Fremtiden kunde komme til at staae som en meget streng og utidsbærende Bestemmelse, da det var høist sandsynligt, at man i en fremtidig Lovgivning vilde nedsætte Affsoningsstraffen for Mulkter, og det var dette, som bragte mig til at troe, at der her kunde gives en Bestemmelse, som var saaledes affattet, at den kunde passe til enhver Tid; jeg troede, at naar der stod, at Mulkter „affsones med simpelt Fængsel efter de gjældende Regler,“ maatte dette forstaaes paa den Maade, at det var efter de Regler, som til enhver Tid vare gjældende, saaledes at denne Lovbestemmelse, hvis i Fremtiden Affsoningen blev lettere, end den nu er, ikke vilde behøve nogen Forandring. Den ærede Ordfører sagde nu, at der for Tiden ingen Regler eksistere for Affsoning af Bøder ved simpelt Fængsel; men han sagde dog i samme Aandedræt, at een Dags Band og Brød kunde efter de nu gjældende Regler affsones med 4 Dages simpelt Fængsel; dette hørte jeg netop ogsaa ved forrige Behandling, ligesom det da forøvrigt var mig bekendt iforveien, og derfor forekommer det mig, at der dog er en gjældende Regel i saa Henseende, skjøndt den ikke er gjældende i alle Tilfælde, men der kan ikke efter min Mening være Noget iveien for at paaderaabe sig en Regel, der er tilstede, naar man vil give en ny Lovbestemmelse om Mulkters Affsoning. Den ærede Ordfører meente endvidere, at det var noget inkonsekvent, at denne Forandring var foreslaaet til det ene Sted og ikke til de andre Steder i Loven, hvor der foreligger lignende Bestemmelser om Mulkter. Med Hensyn dertil skal jeg bemærke, at slige Bestemmelser foreligge i § 8, andet og tredje Affnit, og i §§ 9 og 13, forsaavidt Folk i Almindelighed angaaer, samt endvidere i §§ 15 og 16 med Hensyn til de under Politiet ansatte Betjente; men at Reglerne for disse kunne være anderledes end for Folk i Almindelighed,